

บันทึก

เรื่อง การตีความพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ (กรณีการจ่ายเงินสมทบของผู้ประกันตนที่เป็นลูกจ้างรายเดือน ประโยชน์ทดแทนการคลอดบุตรและประโยชน์ทดแทนการขาดรายได้จากการคลอดบุตร)

สำนักงานประกันสังคม ได้มีหนังสือ ที่ มท ๑๓๐๗/๒๕๒๙ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๓๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า สำนักงานประกันสังคมมีปัญหาคอขวดตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ที่จำเป็นจะต้องตีความเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดเก็บเงินสมทบและวินิจฉัยสั่งจ่ายประโยชน์ทดแทนให้แก่ผู้มีสิทธิ ดังนี้

๑. การจ่ายเงินสมทบในกรณีผู้ประกันตนเป็นลูกจ้างรายเดือน

เนื่องจากมาตรา ๖ บัญญัติว่า “ในการคำนวณค่าจ้างเพื่อออกเงินสมทบให้ถือเอาค่าจ้างที่คิดเป็นรายวันเป็นเกณฑ์คำนวณ

ในการคำนวณค่าจ้างรายสัปดาห์ รายเดือน หรือรายปี เป็นค่าจ้างรายวันให้ถือว่าสัปดาห์หนึ่งมีเจ็ดวัน เดือนหนึ่งมีสามสิบวัน และปีหนึ่งมีสามร้อยหกสิบห้าวัน”และตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน ลงวันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมได้กำหนดให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างในวันหยุดและวันลาแก่ลูกจ้างรายเดือนเช่นเดียวกับวันทำงาน แต่ในแต่ละเดือนมีจำนวนวันไม่เท่ากัน จึงมีปัญหาที่จะต้องตีความว่าในกรณีที่ผู้ประกันตนได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือนจะต้องนำส่งเงินสมทบเดือนละกี่วัน ซึ่งมีความเห็นเป็นสองฝ่ายคือ ฝ่ายแรกเห็นว่าเมื่อใช้ ๓๐ เป็นตัวหารค่าจ้างรายเดือนเพื่อหาค่าจ้างเป็นรายวันก็ควรถือว่าต้องนำส่งเงินสมทบเดือนละ ๓๐ วันไม่ว่าในแต่ละเดือนจะมีน้อยหรือมากกว่า ๓๐ วันหรือไม่ก็ตาม ฝ่ายที่สองเห็นว่าบทบัญญัติมาตรา ๖ เป็นการคำนวณค่าจ้างเป็นรายวันเพื่อออกเงินสมทบเท่านั้นมิใช่เป็นการให้ส่งเงินสมทบเดือนละ ๓๐ วัน ผู้ประกันตนหรือนายจ้างจะต้องนำส่งเงินสมทบกี่วันจะต้องขึ้นอยู่กับจำนวนวันที่ผู้ประกันตนได้รับค่าจ้างในแต่ละเดือน เมื่อผู้ประกันตนได้รับค่าจ้างในวันหยุดและวันลาเช่นเดียวกับวันทำงานซึ่งหมายถึงทุกวันในแต่ละเดือนผู้ประกันตนได้รับค่าจ้างผู้ประกันตนก็ต้องนำส่งเงินสมทบตามจำนวนวันในแต่ละเดือนนั้น

๒. ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร

เนื่องจากมาตรา ๖๕ บัญญัติว่า “ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตรสำหรับตนเองหรือคู่สมรสต่อเมื่อผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสองร้อยสิบวันและต้องอยู่ภายในสิบห้าเดือนก่อนวันรับบริการทางการแพทย์

ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตรให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับสำหรับการคลอดบุตรไม่เกินสองครั้ง” ข้อเท็จจริงผู้ประกันตนมีคู่สมรสเป็นผู้ประกันตนด้วย และมีการคลอดบุตร ๔ ครั้งจึงมีปัญหว่าผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร ๔ ครั้ง โดย

ได้รับสำหรับผู้ประกันตนคลอดบุตรเอง ๒ ครั้ง และสำหรับคู่สมรสของผู้ประกันตนคลอดบุตรอีก ๒ ครั้งหรือไม่

๓. ประโยชน์ทดแทนการขาดรายได้ในกรณีผู้ประกันตนคลอดบุตร

เนื่องจากตามประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๓๔ ได้กำหนดให้จ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตรโดยเหมาจ่ายในอัตรา ๒,๕๐๐ บาท ต่อการคลอดหนึ่งครั้ง และตามมาตรา ๖๕ บัญญัติว่าผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตรต่อเมื่อได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสองร้อยสิบวันก่อนวันรับบริการทางการแพทย์ ดังนั้น สำหรับผู้ประกันตนที่ได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วน้อยกว่าสองร้อยสิบวันก่อนวันคลอดบุตรย่อมไม่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนการคลอดบุตรที่เหมาจ่าย ๒,๕๐๐ บาท และไม่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนการขาดรายได้ตามมาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ ด้วย แต่เมื่อผู้ประกันตนคลอดบุตรแล้วนายจ้างได้จ่ายค่าจ้างระหว่างลาเพื่อการคลอดให้แก่ผู้ประกันตนตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และนายจ้างได้หักค่าจ้างส่วนนี้เป็นเงินสมทบนำส่งสำนักงานประกันสังคมด้วย เมื่อนับจำนวนวันที่ได้จ่ายเงินสมทบก่อนวันคลอดรวมกับเงินสมทบที่ได้จ่ายหลังวันคลอดบุตรแล้วครบ ๒๑๐ วัน จึงมีปัญหว่าผู้ประกันตนซึ่งหยุดงานเพื่อการคลอดตามคำสั่งแพทย์ในกรณีดังกล่าวมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนการขาดรายได้หรือไม่

สำนักงานประกันสังคมจึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาปัญหาข้อกฎหมายดังกล่าวด้วย

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวโดยรับฟังคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (สำนักงานประกันสังคมและกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน) แล้ว มีความเห็น ดังนี้

ตามปัญหาข้อที่ ๑ ที่ว่า ผู้ประกันตนซึ่งได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือนจะต้องออกเงินสมทบเดือนละกี่วัน นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มิได้มีข้อกำหนดว่าในการออกเงินสมทบ ผู้ประกันตนจะต้องออกเงินสมทบเป็นจำนวนกี่วันในหนึ่งสัปดาห์ หนึ่งเดือนหรือหนึ่งปี มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง^๑ซึ่งเป็นบทบัญญัติว่าด้วยการออกเงินสมทบได้บัญญัติไว้แต่

^๑ มาตรา ๔๖ ให้รัฐบาล นายจ้างและผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ ออกเงินสมทบเข้ากองทุนฝ่ายละเท่ากันตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินอัตราเงินสมทบท้ายพระราชบัญญัตินี้

สำหรับการประกันตนตามมาตรา ๓๔ ให้รัฐบาลและผู้ประกันตนออกเงินสมทบเข้ากองทุนโดยรัฐบาลออกหนึ่งเท่า และผู้ประกันตนออกสองเท่าของอัตราเงินสมทบที่แต่ละฝ่ายต้องออกตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง

การกำหนดอัตราเงินสมทบตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดโดยคำนึงถึงประโยชน์ทดแทนและค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของสำนักงานตามมาตรา ๒๔

ค่าจ้างที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตนแต่ละคน ถ้าเกินกว่าวันละห้าร้อยบาทให้คิดเพียงวันละห้าร้อยบาท ในกรณีที่ผู้ประกันตนทำงานกับนายจ้างหลายราย ให้คำนวณเงินสมทบจากค่าจ้างที่ได้รับจากนายจ้างแต่ละราย

เพียงว่า ให้รัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตน ออกเงินสมทบเข้ากองทุนฝ่ายละเท่ากันตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินอัตราเงินสมทบท้ายพระราชบัญญัติ และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ฯลฯ ได้กำหนดอัตราเงินสมทบเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ทุพพลภาพ ตาย และคลอดบุตรไว้ร้อยละ ๑.๕ ของค่าจ้างของผู้ประกันตน แต่อย่างไรก็ตาม ค่าจ้างที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตนแต่ละคน ถ้าเกินกว่าวันละห้าร้อยบาทมาตรา ๔๖ วรรคสี่^๒ ให้คิดเพียงวันละห้าร้อยบาท สำหรับระยะเวลาการจ่ายค่าจ้างนั้นเนื่องจากประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การคุ้มครองแรงงาน ลงวันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ มิได้กำหนดว่าการจ่ายค่าจ้างจะต้องจ่ายกันอย่างไร การจ่ายค่าจ้างจึงเป็นไปตามที่นายจ้างและลูกจ้างจะตกลงกันซึ่งอาจตกลงกันจ่ายเป็นรายเดือน หรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่นที่ไม่เกินหนึ่งเดือน หรือตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย หรือตามกำหนดเวลาที่นายจ้างและลูกจ้างตกลงกัน^๓ มาตรา ๖ วรรคสอง^๔ จึงวางหลักเกณฑ์ในการคำนวณค่าจ้างรายสัปดาห์รายเดือน และรายปี เป็นค่าจ้างรายวัน โดยให้ถือว่าสัปดาห์หนึ่งมีเจ็ดวัน เดือนหนึ่งมีสามสิบวัน และปีหนึ่งมีสามร้อยหกสิบห้าวัน เมื่อนายจ้างคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตนได้แล้ว มาตรา ๔๗^๕ บัญญัติให้

^๒ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑ ข้างต้น

^๓ ข้อ ๒๙ ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา และค่าทำงานในวันหยุดตามกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่คำนวณค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา และค่าทำงานในวันหยุดเป็นรายเดือน หรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่นที่ไม่เกินหนึ่งเดือน หรือตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย ให้จ่ายไม่น้อยกว่าเดือนละหนึ่งครั้ง เว้นแต่จะมีการตกลงกันเป็นอย่างอื่นที่เป็นประโยชน์แก่ลูกจ้าง

(๒) ในกรณีที่คำนวณค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา และค่าทำงานในวันหยุด นอกจาก (๑) ให้จ่ายตามกำหนดเวลาที่นายจ้างและลูกจ้างตกลงกัน

^๔ มาตรา ๖ ในการคำนวณค่าจ้างเพื่อการออกเงินสมทบ ให้ถือเอาค่าจ้างที่คิดเป็นรายวันเป็นเกณฑ์คำนวณ

ในการคำนวณค่าจ้างรายสัปดาห์ รายเดือน หรือรายปี เป็นค่าจ้างรายวัน ให้ถือว่าสัปดาห์หนึ่งมีเจ็ดวัน เดือนหนึ่งมีสามสิบวัน และปีหนึ่งมีสามร้อยหกสิบห้าวัน

ในกรณีที่ลูกจ้างได้รับค่าจ้างเป็นรายชั่วโมงหรือตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย ให้คิดเป็นค่าจ้างรายวันโดยเฉลี่ยจากค่าจ้างในวันทำงานที่ลูกจ้างได้รับในงวดการจ่ายค่าจ้างที่คิดเงินสมทบตามมาตรา ๔๗

^๕ มาตรา ๔๗ ทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าจ้างให้นายจ้างหักค่าจ้างของผู้ประกันตนตามจำนวนที่ต้องส่งเป็นเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๖ และเมื่อนายจ้างได้ดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบแล้วตั้งแต่วันที่นายจ้างหักค่าจ้าง

ให้นายจ้างนำเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนที่ได้หักไว้ตามวรรคหนึ่งและเงินสมทบในส่วนของนายจ้าง ส่งให้แก่สำนักงานภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีการหักเงินสมทบไว้ พร้อมทั้งยื่นรายการแสดงการส่งเงินสมทบตามแบบที่เลขาธิการกำหนด ในกรณีจำเป็นไม่อาจส่งเงินสมทบและยื่นรายการได้ทันกำหนดนายจ้างอาจยื่นคำร้องต่อเลขาธิการขอให้ขยายเวลาการยื่นรายการและการนำส่งเงินสมทบออกไปอีก ถ้าเลขาธิการเห็นสมควรจะสั่งให้ขยายเวลาก็ได้ การขยายเวลาดังกล่าวไม่เป็นเหตุให้ลดหรืองดเงินเพิ่มตามมาตรา ๔๙

นายจ้างมีหน้าที่ต้องหักค่าจ้างของผู้ประกันตนทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าจ้างตามจำนวนที่จะต้องส่งเป็นเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตน โดยให้นายจ้างนำเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนที่ได้หักไว้ และเงินสมทบในส่วนของนายจ้างส่งให้แก่สำนักงานประกันสังคมภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีการหักเงินสมทบไว้ และในกรณีที่ผู้ประกันตนได้ส่งเงินสมทบมาครบตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้สำหรับประโยชน์ทดแทนแต่ละประเภท^๖ ผู้ประกันตนย่อมมีสิทธิที่จะได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีต่างๆ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้

จากข้อกำหนดดังกล่าว เห็นได้ว่ามาตรา ๖ วรรคสอง มิใช่บทบัญญัติที่กำหนดให้ผู้ประกันตนซึ่งเป็นลูกจ้างรายเดือนต้องออกเงินสมทบเดือนละสามสิบวัน หากแต่เป็นบทบัญญัติที่กำหนดหลักเกณฑ์ในการคำนวณค่าจ้างของผู้ประกันตนในกรณีที่จำเป็นต้องคำนวณเป็นรายวัน เช่น กรณีตามมาตรา ๔๖ เป็นต้นด้วย และเมื่อพิจารณาอัตราเงินสมทบท้ายพระราชบัญญัติประกอบกับกฎกระทรวงที่ออกตามนัยดังกล่าวแล้วเห็นว่า เงินสมทบที่ผู้ประกันตนจะต้องจ่ายนั้น กฎหมายมีเจตนาจะให้ถือเอาค่าจ้างที่ได้รับเป็นเกณฑ์ กล่าวคือ ต้องจ่ายเป็นร้อยละของค่าจ้างของผู้ประกันตน เช่น ร้อยละ ๑.๕ ของค่าจ้าง ดังนั้น เมื่อผู้ประกันตนได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือนเดือนละเท่าไร ย่อมต้องจ่ายเงินทดแทนเป็นร้อยละ ๑.๕ ของค่าจ้างที่ได้รับนั้น เว้นแต่มีกรณียกเว้นตามมาตรา ๔๖ โดยมีต้องคำนึงว่าในเดือนนั้นมีวันทำงานกี่วัน

ตามปัญหาข้อที่ ๒ ที่ว่า ผู้ประกันตนมีคู่สมรสเป็นผู้ประกันตนด้วย และมีการคลอดบุตรสี่ครั้ง ผู้ประกันตนจะมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตรสี่ครั้งโดยได้รับสำหรับผู้ประกันตนคลอดบุตรเองสองครั้ง และสำหรับคู่สมรสของผู้ประกันตนคลอดบุตรอีกสองครั้งหรือไม่ นั้น เห็นว่า สิทธิที่จะได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตรนั้น มาตรา ๖๕^๗ บัญญัติว่า “ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตรสำหรับตนเองหรือคู่สมรสต่อเมื่อได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสองร้อยสิบวัน และต้องอยู่ภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนวันรับบริการทางการแพทย์

ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร ให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับสำหรับการ

ถ้านายจ้างไม่จ่ายค่าจ้างตามกำหนดเวลาที่ต้องจ่าย ให้นายจ้างมีหน้าที่นำส่งเงินสมทบให้แก่สำนักงานตามที่บัญญัติไว้ในวรรคสอง โดยถือเสมือนว่ามีการจ่ายค่าจ้างแล้ว

^๖ มาตรา ๖๒ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงานต่อเมื่อผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันและต้องอยู่ภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนวันรับบริการทางการแพทย์

มาตรา ๖๕ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตรสำหรับตนเองหรือคู่สมรสต่อเมื่อผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสองร้อยสิบวัน และต้องอยู่ภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนวันรับบริการทางการแพทย์

ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตรให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับสำหรับการคลอดบุตรไม่เกินสองครั้ง

มาตรา ๗๔ ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรต่อเมื่อผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และได้รับสงเคราะห์ในจำนวนบุตรไม่เกินสองคน

^๗ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๖ ข้างต้น

คลอดบุตรไม่เกินสองครั้ง”

จากบทบัญญัติดังกล่าวเห็นว่า สิทธิที่จะได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตรนั้น เป็นสิทธิเฉพาะตัวของผู้ประกันตนแต่ละคน ถ้าข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ประกันตนแต่ละคนได้ออกเงินสมทบครบตามเกณฑ์ที่มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง กำหนดไว้ กล่าวคือ ได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสองร้อยสิบวัน และอยู่ภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนวันรับบริการทางการแพทย์แล้ว ผู้ประกันตนย่อมมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร ดังนั้น ตามปัญหาข้อหารือจึงเห็นว่า ในกรณีที่ผู้ประกันตนมีคู่สมรสเป็นผู้ประกันตนด้วย ผู้ประกันตนย่อมมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนสำหรับผู้ประกันตนคลอดบุตรเองสองครั้ง และย่อมมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนสำหรับคู่สมรสของผู้ประกันตนคลอดบุตรอีกสองครั้งด้วย

ตามปัญหาข้อที่ ๓ ที่ว่า ผู้ประกันตนที่ต้องหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรตามคำสั่งแพทย์ และได้รับค่าจ้างในระหว่างลาคลอดบุตรตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน แต่ไม่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตรตามมาตรา ๖๕^๔แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคมฯ จะมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนการขาดรายได้หรือไม่ นั้น เห็นว่า ผู้ประกันตนที่ต้องหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรตามคำสั่งแพทย์จะมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนการขาดรายได้หรือไม่ จะต้องพิจารณาตรา ๖๕ กับมาตรา ๖๖^๕ประกอบกัน ซึ่งมาตรา ๖๕ บัญญัติว่าผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตรสำหรับตนเองเมื่อได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสองร้อยสิบวัน และต้องอยู่ภายในเวลาสิบห้าเดือนก่อนวันรับบริการทางการแพทย์ โดยที่บทบัญญัติดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่จำกัดสิทธิของผู้ประกันตน การแปลความจึงต้องแปลโดยเคร่งครัดและเมื่อพิจารณาประโยชน์ทดแทนกรณีคลอดบุตรตามมาตรา ๖๖ แล้วจะเห็นว่าประโยชน์ดังกล่าวอาจมีทั้งที่เกิดขึ้นก่อนคลอดและหลังคลอด และเป็นประโยชน์ที่อาจแยกจากกันได้ ดังนั้น ถ้าผู้ประกันตนยังจ่ายเงินสมทบไม่ครบตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ผู้ประกันตนย่อมไม่มีสิทธิจะได้รับประโยชน์ทดแทนสำหรับกรณีที่เกิดขึ้นก่อนจะจ่ายเงินสมทบครบตามระยะเวลาที่

^๔ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๖ ข้างต้น

^๕ มาตรา ๖๖ ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร ได้แก่

- (๑) ค่าตรวจและรับฝากครรภ์
- (๒) ค่าบำบัดทางการแพทย์
- (๓) ค่ายาและค่าเวชภัณฑ์
- (๔) ค่าทำคลอด
- (๕) ค่ากินอยู่และรักษาพยาบาลในสถานพยาบาล
- (๖) ค่าบริบาลและค่ารักษาพยาบาลทารกแรกเกิด
- (๗) ค่ารพพยาบาลหรือค่าพาหนะรับส่งผู้ป่วย
- (๘) ค่าบริการอื่นที่จำเป็น

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนดโดยความเห็นชอบของ

คณะกรรมการ

ผู้ประกันตนที่ต้องหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรตามคำสั่งของแพทย์ให้ได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๗ ด้วย

กฎหมายกำหนด แต่เมื่อผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบครบตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดเมื่อไร สิทธิในการได้รับประโยชน์ทดแทนย่อมเกิดขึ้น ทั้งนี้ เฉพาะสำหรับประโยชน์ทดแทนสำหรับกรณี ที่จะเกิดขึ้นภายหลังจากวันจ่ายเงินสมทบครบตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดเป็นต้นไป เช่น ถ้า ในขณะที่คลอด ผู้ประกันตนยังจ่ายสมทบเงินไม่ครบตามระยะเวลา ผู้ประกันตนย่อมไม่มีสิทธิ ได้รับค่าทดแทนในกรณีค่าทำคลอด แต่ภายหลังที่คลอดแล้ว ปรากฏว่า ผู้ประกันตนได้จ่ายเงิน สมทบครบถ้วนแล้ว และมีกรณีที่จะต้องจ่ายค่ารักษาพยาบาลทารกแรกเกิด ผู้ประกันตนย่อมมี สิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในส่วนนี้ ส่วนจะได้รับประโยชน์ทดแทนเป็นจำนวนเท่าไร ย่อมเป็นไป ตามอัตราที่คณะกรรมการกำหนด อย่างไรก็ตาม อำนาจของคณะกรรมการที่จะกำหนด หลักเกณฑ์และอัตราตามมาตรา ๖๖ นั้น คณะกรรมการไม่มีอำนาจที่จะกำหนดหลักเกณฑ์หรือ อัตราให้เป็นการขัดหรือตัดสิทธิของผู้ประกันตนตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายได้

(ลงชื่อ) อักษราทร จุฬารัตน

(นายอักษราทร จุฬารัตน)

รองเลขาธิการฯ

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๓๕